

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku Z. K.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w W., S. K., R. W., S. W., D. M., P. K., J. K. i Gminy W.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 czerwca 2010 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 września 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez wnioskodawczynię Z. K. jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano, że jest ona oczywiście uzasadniona. Jako podstawę skargi skarżąca wskazała naruszenie art. 382 w związku z art. 233 § 1 k.p.c. „przez błędne przyjęcie, że Sąd pierwszej instancji dokonał wnikliwej i rzetelnej oceny materiału dowodowego w ramach swobodnej oceny

dowodów, podczas gdy ocena dokonana przez Sąd pierwszej instancji jest dowolna, co wyraża się w braku należytej analizy dowodu z przesłuchania wnioskodawczyni oraz zgłoszonych przez nią dowodów”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące oceny dowodów. Dotyczy to zarówno ocen sądu drugiej instancji mających za przedmiot same dowody, jak i ocenę dowodów wyrażoną przez sąd pierwszej instancji. Skarga zatem oparta wyłącznie na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów jest niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76, z dnia 24 marca 2009 r., III CSK 331/08, niepubl. lub z dnia 24 czerwca 2009 r., III CSK 73/09, niepubl.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 i § 3 postanowił, jak w sentencji.